

Ana Zagorec
ŽIVOT TEČE, LJUBAV SRCA SPAJA

Mala biblioteka „Dragutin Domjanić” (128. knjiga)

Ana Zagorec

Nakladnik

Pučko otvoreno učilište Sveti Ivan Zelina

Za nakladnika

Vesna Bičak-Dananić

Urednik

Stjepan Dragija

Lektura

Stjepan Dragija

Fotografiju prigorskog motiva za korice snimila

Matea Zagorec

Priprema za tisak

Zoran Osrečak

Tisak

Tiskara Zelina d.d., Sv. Ivan Zelina

Tiskano u 100 primjeraka

ISBN 978-953-8470-14-1

ŽIVOT TEČE, LJUBAV SRCA SPAJA

pjesme

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne
i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001255902.

Sveti Ivan Zelina, siječanj, 2025.

Tu sam svoj na svome

Širom domovine

Sve od mora
do mog Prigorja
nema raja
nad rodnoga kraja.

Sastale se rijeke
i planine,
to je slika moje domovine.

A ravnica
blista sva u sjaju,
tebi pjevam
najmiliji kraju.

To je zemlja
ponositih ljudi.
Prijatelju, neka nas sreća prati.
Uvijek sretni i veseli bili,
u toj zemlji žive Hrvati.

Pozdrav Slavoniji

Kad se sunce na istoku rađa,
pozdrav šaljem rodnom kraju.

U mislima ja sam s tobom
Slavonijo, mili zavičaju.

Ravnica mi sad u duši,
tvoja polja, vinogradi.
Otišli su mladi dani,
ostade mi sad sjećanje.

Lijepa sela, dragi ljudi,
zlatna polja Požeške doline.

U duši mi lakše bude
kad se čuju žice tamburice.

Rodni kraju ponosna sam na tebe.

Volim pjesmu i veselje,
volim tvoje običaje.

Svako jutro u cik zore
pozdrave ti šalje srce moje.

Tu smo od davnina

U Prigorju stoji sad
jedan lijepi mali grad.
Od davnina sveto nosi ime,
Prigorci ponose se njime.

Od Zagreba do Varaždina
nasred puta stoji Zelina.
Dok se u preši vince pije,
s brega nam se trsek smije.

Svi te rado zovu u klet,
Martin će im mošt posvetit'.
Prigorci su takvi ljudi,
čašu vina svak' ti nudi.

Zelini izdaleka

Ovu pjesmu pišem tebi izdaleka.

Oj Prigorje, rodni kraju!

Tvoje ravnice i bregovi

lijek su duši umornoj.

U tuđini kad se sjetim
rodnog kraja prigorskog,
srce mi ludo tuče
i domu me rodnom vuče.

Ponosim se sada tobom.
Sin sam tvoj, oj Prigorje!
Vratit ću se jednom tebi
moja draga Zelino!

Prigorski sin

Otišao sam iz rodnog kraja

iz Prigorja, milog zavičaja.

Teški dani u tuđini,
ostalo je srce u domovini.

Kad se sjetim prigorskih ljepota,
rodnih brega, polja, šuma,
srce vuče rodnom kraju,
zelinskome zavičaju.

Tuđa zemlja sve mi nudi,
sve bogatstvo, raskoš i ljepotu.
Al' srce pati zbog rodnoga kraja,
ljubavi treba mom mladom životu.

Majci Božjoj Bistričkoj

Draga sela, bregi i ravnice,
to je slika bliže okolice.
Sva ljepota nebeskoga sjaja
prekrasnoga bistričkoga kraja.

Ima jedna dobra mati
koju štiju svi Hrvati.
U bistričkom kraju tom
pronašla je sebi dom.

Svi u zemlji za nju znaju,
svi joj se redom klanjaju.
Svi je mole za mir doma svog
i za sreću puka hrvatskog.

Majko mila, bistričkoga kraja
udijeli nam mir nebeskog raja,
da nas prati mir, sreća, veselje,
da nam se ostvare sve želje!

Dolazimo ti iz daljina,
klanjamo se liku tvom,
udijeli nam blagoslov.

A sad zbogom, majko mila,
blagoslov si podijelila.
Klanjamo se tvojoj moći,
bdij nad nama i po danu i po noći.

Zagreb

U dolini Zagrebačke gore
lijepa sela, ravnica k'o more.
Tvrdo stoji u podnožju sad
prijestolnica, bijeli Zagreb grad.

Kroz grudi ti Sava teče
Turopolje sebi vuče,
u Prigorju srce tuče.
Stojiš uvijek lijep i mlad,
moj prelijepi Zagreb grad.

Svakog sebi rado primiš,
ponosit si pa se dičiš.
Budi uvijek lijep i mlad,
volimo te, bijeli Zagreb grad.

Podravini iz tuđine

Put putujem u daljinu
i ostavljam Podravinu.
Puti dugi krivudavi,
svoje zlato ja ostavi'.

Draga sela, dobri ljudi,
a za Dravom srce žudi.
Vratit ću se rodnom kraju
gdje me ljudi svi poznaju.

Draga rijeko, rodni dome,
tu sam bio svoj na svome.
Tuđa zemlja nema sjaja.
Ništa ljepšeg od rodnooga kraja.

Požeška dolina

Od Papuka do Dilj-gore
ravnic je kao more.
Kad na suncu ravnica zablista,
Orljava je kao suza čista.

Šume, njive i pašnjaci,
nadaleko znana vina.
Ako te put nanese,
to je zlatna Požeška dolina.

Cijelo ljeto mukotrpno rade
vrijedni Šokci požeškoga kraja.
A najesen sve ih skupe
zlatne žice tamburice.

Tri se dana u Požegi slavi
Orljava se kao more plavi.
Slušaju se zlatne žice tamburice
moje zlatne slavonske ravnice.

Kad zasvira tamburica

Kad pogledaš s četiri planine,
pogled seže do Požeške kotline.
Oj prelijepa Požeška dolino,
ti nam daješ kruh, vodu i vino.

Lijepa sela i vrijedni Slavonci,
guste šume i bистри potoci.
Svake jeseni u Požegi gradu
festival je svima za paradu.

Svud se čuju zvuci tamburice,
uz njih pjevaju Šokci i Šokice.
Zasvira sitno tamburica
i podvrisne veselo Šokica.
Dukati joj oko vrata sjaju,
oj Požego, najmiliji kraju.

Zadar

Iz dubine plavog mora
pjevaš svoju serenadu,
uz orgulje neobične u svijetu,
jedinstvene na planetu.

Duša tvoga drevnog grada
crkva je svetog Donata.
Kad se zorom sunce rađa,
s Bokanjca se pogled širi.
Najljepši si mili kraju,
moj zadarski zavičaju.

Vukovar

Zaplakale majke i sestrice
usred slavonske ravnice.
Vukovaru, slavni grade,
što ti zlobni ljudi rade!

U Hrvata žarka želja
da podignu svoj grad iz pepela.
Da opet čvrsto stoji,
da bude i ljepši i ponosniji.

Grade mili! Ti ne pati,
vraćaju ti se Hrvati.
Golubica mira ti se vraća,
čuvala je sva hrvatska braća.

Vukovaru mili,
nek' te čuva dragi Bog!
Budi ponos roda hrvatskog!

Širom svijeta mir nek' hodi

Prosinac

Prosinac je, stigla zima.
Barbara na vrata tuče,
Nikola nam nosi dare,
Lucija kalendar piše,
bit će sunca, vjetra, kiše.

Badnja večer, bor se kiti,
na ponoćki treba biti.

Za Božić radost i veselje,
širom svijeta mir nek' hodi.
Srca nek' nam budu meka,
ljubav Krista nek' nas vodi.

Božić

Širom svijeta svjetlo sjaji
u betlehenskoj maloj štali.

Rodio se dječak mali,
ime Isus su mu dali.

Na toj tvrdoj oštroj slami
majka nježno ljubi ruku.
Bog je poslao svoga sina
na spasenje cijelom puku.

Pred jaslice svi dolaze,
na koljena padaju
i do zemlje se klanjaju.

O Isuse, mili!
klanjamo se liku tvom.
Daruj sreću i toplinu
svome puku kršćanskom!

Stigao je Božić svima

Svim na zemlji mir, veselje,
svakom srcu drage želje.
Svaka duša mir svoj sanja,
duboko se zemlji klanja.

U toj Badnjoj tihoj noći
svjetlo će nebom proći.
Izdaleka glas se čuje,
anđeo s neba poručuje:
Marija nam sina rodi
da kroz život sve nas vodi!

Stigao je Božić svima,
neka svako mir svoj ima,
i nek' primi sada Boga
od Marije rođenoga.

Stara godina

Staro ljetu broji dane,
rastrgano na sve strane.

Ide stara, jedva gazi
po ledenoj uskoj stazi.
Ide teško da sve stenje,
jedva čeka da je smijene.

Sve je tišti, sve je boli,
nitko više je ne voli.
Samo ju vika prati,
mogla nam je više dati!

Kako nova bliže stiže,
veselje se samo niže.
Neka nova sretna bude,
neka zbliži sad sve ljude.

Svako biće sad se nada
da mir cijelim svijetom vlada.
Skromne moje sad su želje,
svima želim mir, sreću i veselje!

Nova godina

Svi na doček sada hrle,
šire ruke ljube se i grle.
Stiže Nova sva u bijelom,
prošetala i gradom i selom.

Svatko Novu rado prima,
svatko svoje želje ima.
Ljubav, sreću i veselje,
svakoj duši skromne želje.

Novu svatko voli, želi,
dočeku se svak' veseli.
Kako stara stiže kraju,
rezultati se zbrajaju.

Oduzme se, pa se doda
simo-tamo sve po slovo.
Kraj godine. Ništa novo!

Vincekovo

U Prigorju danas slave
Vincekovo da se zna.
Na trse kobasice objesili
i dobrim vinom ih zalili.

Kraljevinu,
muškata i graševinu.
Danas treba sve to piti
i Vinceka proslaviti.

Taj se svetac svugdje slavi
u Zagorju, Slavoniji, Dalmaciji, Istri.
Običaji svugdje isti:
jesti piti i pjevati
dok ne dođu sitni sati.

A kad svane jutro novo
Vincekovo slavlje prođe.
Onda treba majstor biti,
znati kući pogoditi.

Uskrs

Svi kršćani svijetom slave
uskrsnuće Isusovo.
Na križu je razapet bio,
neka vidi svijet cijeli.

Zlobnicima žao bilo
što Sin Božji svijetom hodi.
Na smrt su ga osudili
da bi kršćanstvo uništili.

Ne može se samo tako
uništiti vjera prava.
Svi kršćani uglas kliču:
Neka mu je vječna slava.

Sve za ljubav kršćanskome puku
trpio je tešku muku,
vjeru našu da obrani.
Ljubav Krista nek' nam dušu hrani!

Sveti Florijan

Tri zaselka u Prigorju
sagradili tihi dom
svetom Florijanu,
zaštitniku svom.

Radili su vrijedni ljudi
puni sreće i veselja.
Trud im se isplatio,
izrasla je prelijepa kapela.

Kad ti duša prazna bude
i ne vidiš dalje puta,
ti otiđi do kapele,
pokloni se i pomoli.
Tvoj će vapaj čuti mati
i utjehu tebi dati.

Kad ti ljubav dušom zavlada,
i kad zavoliš druge ljude,
tvoj će život sretan biti,
Mariji ćeš zahvaliti.

Sretno kroz život plovili

Krštenje

Hvaljen Isus i Marija,
prijatelji naši dragi!
Nasljednika smo krstili,
ime David smo mu dali.

Nek' ga prati sreća i veselje,
to kumovi njegovi mu žele.
Neka bude ponos roda svog,
nek' ga čuva dragi Bog!

Unučici

Ti si nježna kao cvijeće
i mirisna k'o proljeće.
Unučice moja mila,
uvijek sretna i vesela bila.

Pozovi si prijatelje
i s njima sad nazdravi.
Budite svi veseli,
to ti tvoja baka želi.

Pozovi i roditelje,
ti si njima sve na svijetu.
Od srca im zahvali,
oni su ti život dali.

Petnaest ljeta

Petnaest ljeta sada je u nizu,
dani sreće, veselja su blizu.
Rođendan je tebi kćeri mila.
Majka tvoja sada želi
s tobom da se proveseli.

Ti si majci sreća u životu,
kćeri mila ljubavi i nade.
Kao rosa nježna ti si
što pada na mirisno cvijeće.

Nek' ti dođu prijatelji,
nek' se pjeva, nek' se slavi.
Neka bude puno sreće,
petnaesti se vratit neće.

Prijatelju za rođendan

Naš Prigorec danas slavi
u Vrtača praznik pravi.
Veseli je danas dan,
prijatelju rođendan.

Dobro došli prijatelji
u prigorski lijepi kraj.
Čestitajte prijatelju
pedeseti rođendan.

Nek' te služi dobro zdravlje,
nek' obitelj s tobom bude,
nek' te prati sreća i veselje.
To ti tvoji prijatelji žele.

U vojsku me ispraćaju

Procvala je trešnja bijela
na raskršću usred sela.
U vojsku me majka prati,
domovini dug da vrati.
Procvao i jaglac žut,
dragi sine, sretan put!

Ocu suze radosnice
potekle niz lice.
Ovo mu je i ponos i dika,
da on ispraća sina vojnika.

Na raskršću ispred trešnje bijele
suzne oči drage Danijele.
U zagrljaj došla mi je,
srca nam tuga obavija.

Zbogom ružo neubrana,
pisat ću ti svakog dana.
Kad se vojnik kući vrati,
donijet će ti prsten zlatni.

Ljubavna simfonija

Srca vam k'o jedno dišu,
nove strane života se pišu.
Pred Bogom ste danas se zakleli
da ćete se ljubit' život cijeli.

Tako nježnu veselu i milu
njegovanu u majčinom krilu,
doš'o dragi želja srcu tvom
da te vodi u svoj dom.

Sretno kroz životi plovili,
voljeti se nikad ne prestali.
Budite ponos roda svog,
neka vas čuva dragi Bog.

Roditelji s vama sretni bili,
kroz život se s vama ponosili.
Unuci vam mladost povratili.
Nek' vas prati sreća i veselje,
to vam vaši prijatelji žele.

Dan vjenčanja

Kad se ruke čvrsto stisnu
i kad srca ljubav stegne,
sa životnim prijateljem
pred oltar se tada krene.

Ti si bila ruža bijela,
dika, ponos svoga sela.

Bit ćeš njemu put kroz život
i budi mu ljubav prava.
Neka vaši daljnji snovi
odsad budu samo java.

Kad pred oltar danas klekneš
i obećaš mu ljubav svoju,
nek' vam cijeli život prođe
u ljubavi i spokoju.

Rodbina i prijatelji,
svi vam sada čestitaju,
pune čaše ispijaju.
Ja ću vam blagoslov svoj dati,
nek' vas sreća u nov život prati.

Danas slavi Šokadija

Zlatno klasje pokošeno,
ravnicu se u suncu kupa.
Pjesma se sa svih strana čuje,
to Đakovo goste dočekuje.
Snaša Kata sva blista od zlata.

U prelijepoj katedrali
misno slavlje tu je bilo,
cijeli dan se veselilo.
Kući gosti sad odlaze
noseć' lijepe uspomene.

Zbogom sad, Slavonijo,
vidimo se dogodine!

Jurekova muka

Došla jesen, vinogradi zreli,
Prigorec se svaki tomu veseli.
Topli dani, sunce grije,
dok mošt u bačvi vrije.

Naš je Jurek sretan bio
dok je slatki moštek pio.
Kad od kleti krene kući,
nije mogao noge vući.

Teška noga, teška ruka,
a u glavi nešto kluka.
U grabu ga nešto baci,
nije mogao van izaći.

Zove Jurek upomoć,
nikog nema jer je noć.
Sveti Martin, dobar si bio,
mošteka si pokrstio.
Nek' bude od njega kaplja prava,
od koje ne boli glava.

Radio Martin

Ima jedan čovjek vrijedan,
zabavlja nas svaki tjedan.

Plava kosa, vitak stas
i predivan mio glas.

Nije njemu svatko par,
turopoljski je bećar.
Pjeva, svira, veseli nas.
To je svakoj duši spas.

Ima brojne slušatelje,
ispuni im drage želje.
Tu je baka, Đuro, Vesna,
vesela je svaka pjesma.

Ivek, Senka i Jelica,
pjeva cijela okolica.
Zagorci se često jave
našeg Fiju da pozdrave,
da pošalju lijepe želje
svima na veselje.

Srce nove spomenare piše

Došla si mi uljepšati život

Ti si došla u moj život
kao cvijet iz rajskih dvora.
Kad te gledam kako rasteš,
čovjek sretan biti mora.

Oči tvoje zelene,
duga kosa anđeoska.
Bijelo lice
moje drage unučice.

Lijepa si k'o cvijet iz vrta,
vesela i raspjevana.
Život mi je s tobom ljepši,
ružo moja mirisna.

Djevojčice moja mila,
u životu sretna bila.
Nek' te prati sreća,
tvoje bake to je želja najveća.

Ti si rijeka moje sreće

Ti si meni val što pjeni,
moja rijeka brza, čista.
Pola života ti si meni,
ti si moja suza bistra.

Dok te gledam, dok te ljubim,
dok pripadaš samo meni.
Oči tvoje boje neba,
ti si sve što meni treba.

Na obali naše rijeke
i u sjeni tvoga lika,
vali dolaze sve veći,
a mi sanjamo o sreći.

Dok tvoj pogled mene prati,
moje misli tebi hrle.
Život dalje s tobom kreće,
ti si moja rijeka sreće.

Unuk

Oči su ti plave,
boje neba, boje mora.
Kosa ti je k'o od svile,
usne su ti meke, mile.

Ili plačeš il' se smiješ,
svojim glasom dušu griješ.
Svakim danom dok te gledam,
sretnija mi sviće zora.

Svi te vole, svi te maze,
svi te ljube, svi te paze.
Roditelji tvoji mili
lijepo su ti ime dali.
Nek' te čuva dragi Bog,
budi ponos roda svog.

Baka ti je desna ruka
dok te sprema, dok ti kuha.
Takav nam je svaki dan,
veseo i raspjevan.

Majko!

Kao dijete, nježno milo
pamtim tvoje toplo krilo,
tvoje ruke nježne drage,
tvoje riječi tople, blage.

Uvijek si mi govorila:
Djevojčice moja mila!
Tih riječi kad se sjetim sada,
za mene si majko uvijek mlada.

Za svu nježnost srca tvoga
nek' te sreća, zdravlje prati.
U životu što si meni dala,
na svemu ti majko, hvala!

A sad tužna u samoći čekaš
da l' ću tebi doći.
Daljina nas rastavila.
Vratit ću se majko, mila
da zajedno provodimo dane,
da ti liječim srcu teške rane.

Srce ti se umorilo

Kad mi umor dušu svlada
i san mi zatvori oči,
tvoje lice se tu tada nađe,
da ne budem u samoći.

Imao si život težak
pun briga i pun boli.
Nikad nisi pokleknuo oče,
srce moje uvijek te voli.

Godine su prolazile
ne štedeći naše vrijeme.
Bolest jača od tvog srca
i ono je prestalo da kuca.

Proljeće

Kad procvatu trešnje rane,
i kad cvijeće svuda cvate,
i kad trava zazeleni,
moje srce kuca za te.

U proljetnoj tihoj noći
miris cvijeća svud se širi.
Ljubav naša srca hrani
dok cvjetaju jorgovani.

Nema sreće bez ljubavi,
naša srca dobro znaju.
Kroz život nek' nas prati
miris cvijeća i proljeća.

Ljubavni raj

Svako jutro u cik zore
ja pogledam kroz prozore,
pa se divim ovom kraju
snena u tvom zagrljaju.

Ljubavna nas sreća spaja,
nigdje nema lepšeg kraja.
Sunčanom se divim sjaju
sretna u tvom zagrljaju.

Ljubav je lijepo ime
kad je dijeliš s drugime.
Ljubim te, moj mili,
da bi uvijek sretni bili!

Jato zvijezda nasred neba plava

Kad u noći zvijezde sjaju
i mjesecu tajne otkrivaju,
u srcu tinja ljubav prva.
Koja zvijezda moje tajne čuva?

I dok mjesec nebom plovi
rađaju se uzdasi i snovi.
Neka sreća dulje traje,
neka mjesec sluša uzdisaje.

U jutarnju ranu zoru
dok mjesec zalazi za goru,
tiho toneš u san mila,
u ljubavi sretna bila.

Golubice moja bijela

U jutarnju ranu zoru
sanjao sam tvoj lik mila:
kosa crna, oči plave.
Nikad ljepša nisi bila.

Haljina ti sva od bijele svile,
oči su ti vesele i mile.
Na ruci ti zlatni prsten sja,
još kraj tebe nedostajem ja.

Doći ću ti u cik zore
da ti pjevam pod prozore.
Neka čuje pola sela,
golubice moja bijela.

Kad ujesen dođe vrijeme,
vodit ću te svojoj kući.
Pratit će nas svati
pjevujući.

Tiha noć

Noć je tiha, mjesečina sjaji
sve su češći moji uzdisaji.
Mjesečina nasred neba plava.
Gdje moj dragi sada spava?

Zlatne zrake obasjale selo,
dođi da mi ljubiš lice bijelo,
da mladosti povратиш mi sreću,
sretne dane novom tisućljeću.

Mjesečino pusti svoje zrake
da nitko ne čuje korake
kada dragi u selo dolazi,
da mi bijelo lice mazi.

U snove si došla moje

U snove si došla moje,
nježna, tiha, kosa ti plava.
Zaspala si na jastuku mome,
a ja poželim da san bude java.

Život teče, ljubav srca spaja,
živjet' s tobom do sretnoga kraja.
Želim s tobom podijeliti snove,
kroz njih tvoj glas me još zove.

Svakog dana Bogu se pomolim,
neka mi se ostvare svi snovi.
Svako jutro sretnije da svane,
plava ženo, uljepšaj mi dane.

Plava žena

Tiho piri povjetarac blagi,
nježne riječi, šapat dragi.
Od ljubavi nema ljepšeg raja,
žena plava iz mog kraja.

Plava kosa, bijelo lice,
crne su joj trepavice.
Žena plava u mom srcu spava.

Dok je ljubim u cik zore,
nježnu kao cvijet na grani,
ona se budi sretna i vesela.
Plava žena dušu mi uzela.

Jesenje lišće

Požutjelo lišće jesenje,
tebe nema više kraj mene.
Srce stežu teške boli
jer ono te uvijek voli.

U jesenjoj dugoj noći
ja te čekam kad ćeš doći.
Suza mi u oku blista,
za tebe sam dragi, ista.

Još te volim, još te želim,
dolasku se tvom veselim.
Čitam tvoja pisma duga,
a kraj tebe sretna druga.

Gole grane vjetar njiše,
srce nove spomenare piše.
Još se tebi dragi, nada
izgubljena ljubav mlada.

Tuga u duši

Stigla jesen, lišće žuti,
zarasli su naši puti.
Dok jesenja kiša pada,
u duši mi tuga vlada.

Samo cvijeće još ne vene,
čuva drage uspomene.
Srce sanja jorgovane,
sanja cvijeće i proljeće,
sretne dane naše sreće.

Zimske noći

Zimske noći duge i besane,
u samoći ja provodim dane.
Crna tama obavila selo,
dođi da mi ljubiš lice bijelo.

Mladost ide, odbrojava dane,
sretno jutro nikako da svane.
Svaki pogled u daljinu seže,
sve me još uz tvoj osmijeh veže.

U tihim zimskim noćima
sjedim sama sa suznim očima.
Dođi srećo, uljepšaj mi dane,
svako jutro sretnije da svane!

Zagrljeni snove da sanjamo,
s poljupcima zoru dočekamo,
cvijeće sreće putem da nam cvate.
Dođi dragi, stalno mislim na te!

Oj livado, oj zelena!

Pokošena zrela trava.
Da l' su snovi ili java?
Duša puna uspomena,
oj livado, oj zelena!

Livada je sva u cvijetu,
a ja mlada u tom svijetu
uvenut ću kao trava,
kao cvijet što spava.

Tako ti je u životu
kad vjeruješ u ljepotu.
Prolazna je kao vrijeme,
ostaju nam samo uspomene.

Crna žena

Zora sviće, sunce širi zrake,
blagi vjetar rane liječi,
al' ja mlađan od tuge umrijet ću.
Crna žena uzela mi sreću.

Što ću jađan sa životom svojim,
tužne dane, a i noći brojim.
Crna žena uzela mi sreću,
nikada je zaboravit neću.

U birtiji ja provodim noći
čekajući da ćeš mi doći.
Dok u vinu utapam boli,
tebe neki drugi voli.

Crne oči tvoje
u čašama ja ih vidim.
Kosa crna raspletена,
crna žena tužna uspomena.

Prijatelji, tješite me noćas!

Gdje ste stari prijatelji
dok ispijam zadnju čašu.

Pola noći otkucava,
a ja trebam utjehu vašu.

Da me tješe riječi vaše
dok se novo jutro rađa.
Otišla je žena srca moga,
osta čaša, prijatelj do groba.

Kad se sunce jutrom rađa,
misli lete u daljinu,
da još čujem glas te žene,
da me teške boli minu.

Prijatelji, uzalud me tješite:
Nije ona jedina na svijetu.
Ali moje srce mlado vene,
ranila me ljubav jedne žene.

Tužan život bez Barbare

Ide život, idu dani,
teže mi je nego lani.
Otišla mi draga žena
i sad živim od uspomena.

Svakim danom sve je teže.
Misli mi u svijet bježe,
gdje Barbara živi mila,
daljina nas razdvojila.

Vrati se, vrati meni,
još smo uvijek zaljubljeni.
Ostavi svijet bijeli,
živjet ćemo sretni i veseli.

Nevjernice, da li me se sjetiš?

Razbila se čaša suza
i potekla rijeka boli.
Nevjernice, ja ti želim sreću,
nikada te zaboravit neću.

Natočite čaše, prijatelji,
muzika nek' tiho svira.
Ove noći budite uz mene,
duša boli zbog nevjerne žene.

Dok ispijam u birtiji čaše,
dok uz muziku čekam zoru ranu,
prolazi život u tužnim noćima,
tvoj lik mi je uvijek pred očima.

Protekla je rijeka boli,
ostale su uspomene.
Da l' se sjetiš mladih dana
i ljubavi koja ne uvene?

Dođi dragi, željo živa!

Srce mi se razboljelo,
boli duša, boli tijelo.
U daljinu oko gleda,
zaboravu tebe ne da.

Dođi dragi, željo živa,
sudbina je svemu kriva.
Još te volim, oj mladosti,
moje srce nek' ti oprosti.

Još tvoj osmijeh želje budi,
boli duša, bole grudi.
Svaki pogled tebe traži,
srce prašta tvoje laži.

Ja ti mlada uvenut ću
kao cvijetak u proljeću.
Srce za tobom pati,
vrati mi se srećo, vrati!

Srest ćemo se za Valentinovo

Tiho vene jablan stari
gdje smo draga, hladovali.
Od drugih se tiho krili,
prvu ljubav provodili.

Svaka grana godina je,
tiho vene i nestaje.
Ljubav prođe kao sjena,
jablan nam je uspomena.

Ostalo je još sjećanje
na te naše mlade dane.
A sad draga slušaj ovo:
Srest ćemo se za Valentinovo.

Nemoj da nam život
prolazi u tuzi.
Da ne prođe kao sjena,
da ne živimo od uspomena.

O autorici

Ana Zagorec rođena Hlobuček

Ana Zagorec rođena je 1947. godine u selu Poljanskoj, općina Velika kraj Požege. Osnovnu školu pohađala je u rodnom selu i Biškupcima. Od ranog djetinjstva pomagala je roditeljima u poljoprivrednim poslovima. Nakon udaje, zajedno sa suprugom, kao uzorna domaćica obavljala je sve poslove na obiteljskom posjedu, kasnije OPG-u. Živi sa suprugom, sinom i njegovom obitelji u Hrnjancu, naselju u Gradu Sv. Ivanu Zelini.

Pjesme piše samo za svoju dušu. Kaže da piše kad nađe slobodnog vremena i kad ostane sama u kući. Piše nabožne pjesme, pjesme posvećene obitelji, rodnoj Slavoniji, Prigorju, pjesme prožete ljubavnim razočaranjem, tugom i čežnjom. Pisane su jednostavnim stilom i svakodnevnim govorom odajući iskrene osjećaje jedne skromne žene koja piše od srca, onako kako vidi i doživljava prirodu, gradove i ljude.

U Ani prepoznamo jednu od tisuće marljivih žena - domaćica koje samozatajno žive među nama, vode brigu o obitelji i imanju, a ostaju tihe i nenametljive, ali nezamjenjive.

Zaslužila je da se sada sa suprugom odmori i uživa koliko joj godine dopuštaju.

Stjepan Dragija

Sadržaj

Tu sam svoj na svome

Širom domovine	7
Pozdrav Slavoniji	8
Tu smo od davnina	9
Zelini izdaleka	10
Prigorski sin	11
Majci Božjoj Bistričkoj	12
Zagreb	14
Podravini iz tuđine	15
Požeška dolina	16
Kad zasvira tamburica	17
Zadar	18
Vukovar	19

Širom svijeta mir nek' hodi

Prosinac	23
Božić	24
Stigao je Božić svima	25
Stara godina	26
Nova godina	27
Vincekovo	28
Uskrs	29
Sveti Florijan	30

Sretno kroz život plovili

Krštenje	33
Unučici	34
Petnaest ljeta	35
Prijatelju za rođendan	36
U vojsku me ispraćaju	37
Ljubavna simfonija	38

Dan vjenčanja	39
Danas slavi Šokadija	40
Jurekova muka	41
Radio Martin	42

Srce nove spomenare piše

Došla si mi uljepšati život	45
Ti si rijeka moje sreće	46
Unuk	47
Majko!	48
Srce ti se umorilo	49
Proljeće	50
Ljubavni raj	51
Jato zvijezda nasred neba plava	52
Golubice moja bijela	53
Tiha noć	54
U snove si došla moje	55
Plava žena	56
Jesenje lišće	57
Tuga u duši	58
Zimske noći	59
Oj livado, oj zelena!	60
Crna žena	61
Prijatelji, tješite me noćas!	62
Tužan život bez Barbare	63
Nevjernice, da li me se sjetiš?	64
Dođi dragi, željo živa!	65
Srest ćemo se za Valentinovo	66

O autorici	67
------------	----

